

Iránymutatások

a szanálhatóság értékeléséről (a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerrel szóló rendelet (CCPRRR) 15. cikkének (5) bekezdése)

Tartalom

1	Hatály.....	4
2	Jogszabályi hivatkozások, rövidítések és fogalommeghatározások.....	5
2.1	Jogszabályi hivatkozások.....	5
2.2	Rövidítések.....	6
2.3	Fogalommeghatározások.....	6
3	Tárgy.....	7
4	Megfelelési és adatszolgáltatási kötelezettségek.....	8
4.1	Az iránymutatások jogállása.....	8
4.2	Adatszolgáltatási követelmények.....	8
5	Íránymutatások a központi szerződő felek szanálhatóságának értékeléséről.....	9
5.1	Bevezetés az iránymutatásokhoz.....	9
5.2	1. iránymutatás – A szanálhatósági értékelések alapelvei.....	9
5.3	2. iránymutatás – 1–3. szempont: A fő üzletágak és a kritikus tevékenységek hozzárendelése és összehangolása.....	12
5.4	3. iránymutatás – 4. szempont: Az alapvető személyzet, infrastruktúra és tőke biztosítására vonatkozó szabályok.....	14
5.5	4. iránymutatás – 5. és 6. szempont: A szolgáltatási megállapodások stabilitása és végrehajthatósága.....	16
5.6	5. iránymutatás – 7. és 8. szempont: Megfelelő irányítási struktúra, szolgáltatási megállapodások.....	18
5.7	6. iránymutatás – 9. szempont: Készenléti tervek, továbbá a fizetési és elszámolási rendszerekhez való hozzáférés folytonossága.....	20
5.8	7. iránymutatás – 10–13. szempont: Szanálhatóság információkkal kapcsolatos szempontból.....	21
5.9	8. iránymutatás – 14–17. szempont: Csoporton belüli garanciák, illetve ügyletek.....	25
5.10	9. iránymutatás – 19. és 22. szempont: A szanálási eszközök alkalmazása.....	26

5.11	10. iránymutatás – 20. szempont: Új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátása.....	27
5.12	11. iránymutatás – 18. és 21. szempont: Szanálhatóság határokon átnyúló szempontból	28
5.13	12. iránymutatás – 23–26. szempont: A pénzügyi rendszerekre, a piaci bizalomra, valamint a fizetési és elszámolási rendszerekre gyakorolt hatás.....	30

1 Hatály

Személyi hatály

1. A jelen iránymutatások a szanálási hatóságokra alkalmazandók.

Tárgyi hatály

2. Ez az iránymutatás a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerről szóló (EU) 2021/23 rendelet (CCPRRR) 15. cikkével összefüggésben alkalmazandó. Ezek az iránymutatások azt a közös kritériumrendszert határozzák meg, amelyet a szanálási hatóságoknak mérlegelniük kell, amikor a szanálhatósági értékelések végrehajtása során a CCPRRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 26 szempontot alkalmazzák.

Időbeli hatály

3. A jelen iránymutatások az ESMA honlapján az Európai Unió hivatalos nyelvein történő közzétételük napjától számított két hónap elteltével alkalmazandók.

2 Jogszabályi hivatkozások, rövidítések és fogalommeghatározások

2.1 Jogszabályi hivatkozások

CCPRRR	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete a központi szerződő felek helyreállítására és szanálására irányuló keretrendszerrel, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról ¹ .
EMIR	Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról ² .
ESMA-rendelet	Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről ³ .

¹ HL L 22., 2021.1.22., 1. o.

² HL L 201., 2012.7.27., 1. o.

³ HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

2.2 Rövidítések

<i>CCP</i>	Központi szerződő fél
<i>CP</i>	Konzultációs dokumentum
<i>EC</i>	Európai Bizottság
<i>EGT</i>	Európai Gazdasági Térség
<i>ERKT</i>	Európai Rendszerkockázati Testület
<i>ESFS</i>	Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere
<i>ESMA</i>	Európai Értékpapír-piaci Hatóság
<i>EU</i>	Európai Unió

2.3 Fogalommeghatározások

4. Eltérő rendelkezés hiányában az ezen iránymutatásokban szereplő kifejezések a CCPRRR-ben, az EMIR-ben, valamint a 152/2013/EU és a 153/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletben meghatározott jelentéssel bírnak.

3 Tárgy

5. A jelen iránymutatások a CCPRRR 15. cikkének (5) bekezdésén alapulnak. Ezen iránymutatások célja a szanalási gyakorlatok konvergenciájának a C. szakasz alkalmazása tekintetében történő előmozdítása, az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

6. E célkitűzés megvalósítása érdekében az ESMA-nak – amellett, hogy iránymutatást ad a C. szakaszban meghatározott 26 szemponttal kapcsolatos konvergencia elősegítése céljából – általánosságban a szanalási gyakorlatoknak az említett 26 szemponttal kapcsolatos konvergenciáját is elő kell mozdítania. Ugyanakkor ha a központi szerződő fél meg is felel az iránymutatásokban ismertetett kritériumoknak, és összhangban van azokkal, ez nem szükségszerűen jelenti azt, hogy a központi szerződő fél szanalható, mivel a szanalási hatóságok tartoznak kizárólagos felelősséggel a szanalhatóság szakértői megítélésük alapján történő értékeléséért.

7. Mivel az iránymutatások a szanalási hatóságok által mérlegelendő általános szempontokat határoznak meg, az iránymutatásokban bemutatott szempontok némelyike egy adott típusú szanalási eszköz esetében relevánsabb lehet, mint másoknál, és a szanalási hatóságok mérlegelhetik, hogy milyen mértékben alkalmazzák azokat más szanalási eszközökre. Az iránymutatásokban szereplő felsorolás nem teljes körű, és a szanalási hatóság a központi szerződő fél szanalhatóságának a CCPRRR 15. cikke szerinti értékelésekor egyéb vagy további szempontokat is figyelembe vehet.

8. A szanalási hatóságoknak azonban az iránymutatások lehető legnagyobb mértékben harmonizált alkalmazása érdekében a szanalhatósági értékelésben ki kell fejteniük, hogy egy iránymutatás miért nem releváns a központi szerződő fél számára, vagy hogy a szanalhatóság értékelése során alkalmaznak-e további kritériumokat.

4 Megfelelési és adatszolgáltatási kötelezettségek

4.1 Az iránymutatások jogállása

9. Az ESMA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdése értelmében a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak (azaz a CCPRRR 3. cikke szerint kijelölt szanálási hatóságoknak) minden erőfeszítést meg kell tenniük a jelen iránymutatásoknak való megfelelés érdekében.
10. Az iránymutatások hatálya alá tartozó hatáskörrel rendelkező hatóságoknak a megfelelés érdekében be kell építeniük az iránymutatásokat nemzeti jogi és/vagy felügyeleti keretrendszerükbe.

4.2 Adatszolgáltatási követelmények

11. Két hónapon belül azt követően, hogy az iránymutatásokat az ESMA honlapján az EU valamennyi hivatalos nyelvén közzétették, a jelen iránymutatások hatálya alá tartozó hatáskörrel rendelkező hatóságoknak értesíteniük kell az ESMA-t arról, hogy i) megfelelnek, ii) nem felelnek meg, de szándékukban áll megfelelni, illetve iii) nem felelnek meg és nem áll szándékukban megfelelni az iránymutatásoknak.
12. Meg nem felelés esetén a hatáskörrel rendelkező hatóságoknak – két hónapon belül azt követően, hogy az iránymutatásokat az ESMA honlapján az EU valamennyi hivatalos nyelvén közzétették – arról is értesíteniük kell az ESMA-t, hogy miért nem felelnek meg az iránymutatásoknak.

5 Iránymutatások a központi szerződő felek szanálhatóságának értékeléséről

5.1 Bevezetés az iránymutatásokhoz

Az ESMA megállapítja, hogy a CCPRRR mellékletének C. szakasza mind a „kritikus funkciókat”, mind a „kritikus tevékenységeket” megemlíti, ugyanakkor a melléklet C. szakaszában felsorolt különböző szempontokban inkább ez utóbbiakat használják. Figyelembe véve a kritikus funkciók CCPRRR szerinti meghatározását, a központi szerződő fél kritikus tevékenysége(i) a CCPRRR-ben meghatározott kritikus funkciók részeként értelmezendő(k).

Az ESMA megjegyzi továbbá a „szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodás” terminus használatát az 5., 7. és 8. szempontnál, valamint a „szolgáltatási megállapodás” terminus használatát a 6. szempontnál. Mivel a „szolgáltatási megállapodások” kifejezés általában a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásokat is magában foglalja, és az iránymutatások szerinti értékelés tekintetében fontos kritérium annak biztosítása, hogy az összes releváns szolgáltatási megállapodást figyelembe vegyék (akár a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások körébe tartoznak, akár nem). Az ESMA ezért a 4. és 5. iránymutatás szerinti mindkét típusú megállapodásra a „szolgáltatási megállapodás” kifejezést használja annak érdekében, hogy a 4. és az 5. iránymutatás céljára összpontosítva tartalomközpontú értékelést lehessen biztosítani.

5.2 1. iránymutatás – A szanálhatósági értékelések alapelvei

A szanálási hatóságnak a központi szerződő fél szanálhatóságának értékeléséhez az alábbiakban ismertetett módszert kell iránymutatásként használnia.

A lényegesség értékelése

Az ESMA megállapítja, hogy ahhoz, hogy egy azonosított aggály, hiányosság, bizonytalanság, korlátozás vagy megszorítás hatással legyen a központi szerződő felek szanálhatóságának átfogó értékelésére, annak lényegi aggálynak kell lennie, azaz i. jelentős mértékűnek kell lennie, ii. előfordulása valószínűsíthető kell, hogy legyen (valószínűnek kell lennie), és iii. a kérdés összetettségének valószínűsíthetően kedvezőtlen hatást kell gyakorolnia a szanálhatóságra.

Az ESMA ezért azt javasolja, hogy a szanálási hatóság hozzon létre egy 3 paramétert használó értékelési rendszert az azonosított hiányosság, bizonytalanság, korlátozás vagy megszorítás értékelésére, és állapítsa meg, hogy a kérdés összességében annyira lényegi jelentőségű-e, hogy az befolyásolhatja a központi szerződő fél szanálhatóságát.

1. iránymutatás

A központi szerződő felek szanálhatóságának meghatározása során a szanálási hatóságnak – az 1. iránymutatásban felsorolt elemek felhasználásával – értékelnie kell, hogy az adott kérdés értékelése során felmerült-e bármilyen aggály, hiányosság, bizonytalanság, korlátozás vagy megszorítás, és hogy az azonosított aggályok, hiányosságok, bizonytalanságok, korlátozások vagy megszorítások bármelyike káros vagy negatív módon befolyásolhatja-e a központi szerződő fél szanálhatóságát.

A szanálási hatóságnak az azonosított kérdés jelentőségét, valószínűségét és összetettségét értékelve meg kell állapítania, hogy az azonosított kérdés lényegi negatív hatással lehet-e a központi szerződő fél szanálhatóságára.

A szanálási hatóságnak az ebben az 1. iránymutatásban ismertetett módszert kell alkalmaznia arra, hogy a központi szerződő fél egyedi jellemzőire és a tervben meghatározott szanálási stratégiákra tekintettel a lényegesség értékelése alapján értékelje egy azonosított problémának a konkrét szanálhatósági kérdésre gyakorolt hatását, az alábbiakban felsorolt három fő paramétert elviekben figyelembe véve.

A szanálási hatóság használhatja a rendelkezésre bocsátott sablont, és az iránymutatások szerint önállóan is pontozhat olyan módon, hogy valamennyi kérdés jelentőségét, valószínűségét és összetettségét alacsony, közepes vagy magas kategóriába sorolja az iránymutatásokkal összhangban. A szanálási hatóság ugyanakkor a központi szerződő fél általános szanálhatóságát átfogóan is minősítheti az értékelésében, és a sablont az értékelés szempontjából lényeginek ítélt bizonyos kritériumok további pontosítására használhatja fel. Előfordulhat, hogy a szanálási hatóság egyáltalán nem használja fel a sablont, hanem saját sablont dolgoz ki az értékelésekhez.

1. paraméter – Jelentőség

Egy kérdés jelentőségét annak relevanciáján és az azonosított kérdés hatókörén alapuló közös értékelés alapján lehet megállapítani.

Relevancia

Minél relevánsabb egy azonosított kérdés a szanálhatósági értékelés eredménye szempontjából, annál nagyobb jelentőségűnek tekinthető a kérdés. A szanálási hatóság kevésbé tekint relevánsnak egy könnyen megoldható kérdést – még akkor is, ha az összetett jellegű –, vagy egy olyat, amelynek a megfelelő módon történő korrigálása vagy enyhítése folyamatban van.

Az azonosított kérdések hatóköre

A jelentőség az azonosított kérdés hatóköréhez kapcsolódik, és minél súlyosabb egy kérdés központi szerződő félre gyakorolt hatása, annál valószínűbb, hogy az azonosított kérdés a szanálhatóság értékelése szempontjából jelentősnek minősül. Amennyiben az azonosított kérdés a szanálhatóság értékelésének valamely nagyon fontos aspektusához kapcsolódik, még egy kisebb kérdés is jelentős kockázatot jelenthet, mivel a szóban forgó azonosított kérdés csökkentheti a szanálás megvalósíthatóságának és hitelességének az esélyét.

2. paraméter – Valószínűség

Minél nagyobb a valószínűsége egy adott kérdés bekövetkezésének, és minél kevésbé egyértelmű a feltárt kérdés (például ha a kérdés hatóköre nem igazolható), annál nagyobb a kockázata annak, hogy az azonosított kérdés a szanálhatósági értékelés szempontjából jelentős, mivel egy olyan azonosított kérdés, amelynek a következményei nagy valószínűséggel bekövetkeznek és nem egyértelműek, megnöveli annak kockázatát, hogy a szanálási eszköz alkalmazása végül nem lesz sikeres, és így csökken a szanálás megvalósíthatóságának és hitelességének az esélye.

3. paraméter – Összetettség

Minél összetettebbek az azonosított kérdések, illetve a központi szerződő fél csoportstruktúrája, irányítása vagy a szervezet fő üzletágaival és kritikus funkcióival kapcsolatos belső eljárásai, annál nagyobb a kockázata annak, hogy az azonosított kérdés lényeges a szanálhatósági értékelés szempontjából, és csökken a szanálás megvalósíthatóságának és hitelességének az esélye.

A szanálási hatóságot az értékelés során segítő sablon.

	Feltárt kérdés(ek)	Jelentőség (alacsony, közepes, magas)	Valószínűség (alacsony, közepes, magas)	Összetettség (alacsony, közepes, magas)
2. iránymutatás				
3. iránymutatás				
4. iránymutatás				

5. iránymutatás				
6. iránymutatás				
7. iránymutatás				
8. iránymutatás				
9. iránymutatás				
10. iránymutatás				
11. iránymutatás				
12. iránymutatás				

5.3 2. iránymutatás – 1–3. szempont: A fő üzletágak és a kritikus tevékenységek hozzárendelése és összehangolása

Az ESMA megállapítja, hogy bár a „kritikus tevékenységek” kifejezést használják az 1–3. szempontban, a központi szerződő fél kritikus tevékenysége(i) a CCPRRR-ben meghatározott kritikus funkciók részeként értelmezendő(k).

Az ESMA értelmezése szerint az 1. szempontban a „jogi személyekre” való hivatkozásnak minden olyan jogi személyt magában kell foglalnia a központi szerződő fél csoportján belül és a központi szerződő fél csoportstruktúráján kívül is, amely fontos a központi szerződő fél számára, mivel szolgáltatásokat nyújt vagy másképpen részese a központi szerződő fél fő üzletágainak és kritikus tevékenységeinek, vagy pedig mert a központi szerződő fél a fő üzletágainak és kritikus tevékenységeinek a működése tekintetében az említett jogi személyektől függ. Ezért az 1. szempont szerinti értékelés eredményeként meg kell ismerni a központi szerződő fél által elvégzett hozzárendeléseket, és információt kell kapni a központi szerződő fél fő üzletágaihoz és kritikus tevékenységeihez hozzárendelt, azonosított jogi személyekről, valamint arról, hogy vannak-e olyan fő üzletágak és kritikus tevékenységek, amelyeket nem lehet jogi személyhez hozzárendelni, és hogy mi ennek az oka.

Az ESMA értelmezése szerint a 2. szempont a központi szerződő fél jogi és vállalati struktúráira, azaz a központi szerződő fél csoportjának részét képező jogi személyekre, valamint a központi szerződő fél belső szervezetére és csoportstruktúrájára összpontosít, a cél pedig annak értékelése, hogy a központi szerződő fél jogi és vállalati struktúrái milyen mértékben vannak összhangban a szanalási tervben azonosított és az 1. szempont szerinti hozzárendelés által érintett fő üzletágakkal és kritikus tevékenységekkel.

A 3. szempont szorosan kapcsolódik a 2. szemponthoz, mivel ez az értékelés hasonló kritériumokat vesz figyelembe, mint a 2. szempont szerinti, ám itt az értékelés arra a tényleges kockázatra összpontosít, hogy a központi szerződő fél struktúrája megakadályozhatja-e, és ha igen, milyen mértékben a szanalási eszközök alkalmazását.

A 2. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanalási hatóságnak a CCPRRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 1–3. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

2. iránymutatás

A szanalási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy i. a központi szerződő fél mennyire tudja hozzárendelni a fő üzletágakat és a kritikus tevékenységeket jogi személyekhez, ii. a vállalati struktúrákat mennyire hangolták össze a fő üzletágakkal és a kritikus tevékenységekkel, továbbá iii. a központi szerződő fél jogi struktúrája mennyire akadályozza a szanalási eszközök alkalmazását a csoport összetettsége miatt (a CCPRRR melléklete C. szakaszának 1–3. szempontja), és ehhez a következő kritériumokat kell értékelnie:

1) A központi szerződő fél azonosította-e fő üzletágait és kritikus tevékenységeit, és ha igen, milyen mértékben.

2) A központi szerződő fél hozzárendelte-e fő üzletágait és kritikus tevékenységeit jogi személyekhez, és ha igen, milyen mértékben, továbbá a központi szerződő fél által elvégzett hozzárendelések átfogóak és naprakészek-e.

3) A hozzárendelés során azonosítottak-e jogi személyeket például kritikus vagy alapvető szolgáltatókat, és a hozzárendelés ismerteti-e az egyes azonosított jogi személyekhez hozzárendelt fő üzletágak és kritikus tevékenységek hatókörét és részleteit.

4) A fő üzletágaknak és a kritikus tevékenységeknek a központi szerződő fél jogi és vállalati struktúráihoz való hozzárendelése során azonosították-e a következőket:

a) egyrészt a központi szerződő fél által nyújtott különböző klíring szolgáltatások, másrészt a központi szerződő fél szervezete közötti összehangolások, valamint az, hogy azonosítottak-e korlátozott mértékű összehangolásokat vagy az összehangolás hiányát;

b) hogy a központi szerződő fél csoportstruktúráján belül több jogi személy van-e, és hogy a jogi személyek száma milyen mértékben növeli a csoport összetettségét, illetve utalnak-e egyéb jelek arra, hogy a központi szerződő fél struktúrája túlságosan összetett; és

c) hogy a központi szerződő fél tulajdonosi struktúrája akadályozhatja-e a központi szerződő fél szanalhatóságát: például megállapítható-e, hogy a tulajdonosi struktúra

összetett döntéshozatali modelleket eredményez, illetve hogy a szanálási eszközök alkalmazása során a csoporton belüli tulajdonosokra vagy más jogi személyekre támaszkodnak, összetett tulajdonosi struktúrák alakultak ki, esetleg összetett vagy állami tulajdonosi struktúrával rendelkező tulajdonosok vannak jelen.

5) A hozzárendelés során azonosítottak-e olyan klíringszolgáltatásokat, amelyeket könnyebben el lehetne különíteni a központi szerződő fél egyéb klíringszolgáltatásaitól, vagy sem.

5.4 3. iránymutatás – 4. szempont: Az alapvető személyzet, infrastruktúra és tőke biztosítására vonatkozó szabályok

Ezen iránymutatás arra vonatkozóan kíván iránymutatást nyújtani, hogy a szanálási hatóságnak miként kell értékelnie a központi szerződő fél által az alapvető személyzetnek, az infrastruktúrának, a finanszírozásnak, a likviditásnak és a tőkének a fő üzletágak és a kritikus tevékenységek támogatása és fenntartása érdekében történő biztosítására bevezetett szabályok megvalósíthatóságát és hitelességét.

A 3. iránymutatás fő célja elvileg a létrehozott szabályokban rejlő kockázatok azonosítása. Ilyen például annak a kockázata, hogy ezen szabályokat nem tartják be a terveknek megfelelően a szanálás során, vagy hogy ezek bizonyos intézkedések vagy események miatt sérülhetnek.

A 3. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanálási hatóságnak a CCPRRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 4. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

3. iránymutatás

A szanálási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy mennyiben léteznek szabályok abból a célból, hogy a fő üzletágak és a kritikus tevékenységek támogatása és fenntartása érdekében biztosítsák az alapvető személyzetet, infrastruktúrát, finanszírozást, likviditást és tőkét (a CCPRRR melléklete C. szakaszának 4. szempontja), és ehhez a következő kritériumokat kell értékelnie:

1) A központi szerződő fél rendelkezik-e olyan szabályokkal, amelyek a fő üzletágak és a kritikus tevékenységek támogatásához és fenntartásához szükséges személyzetet biztosítják, és ezek az intézkedések megfelelőek és kellően stabilak-e, figyelembe véve, hogy az említett szabályokra milyen mértékben vonatkozhatnak a nemzeti jogból eredő korlátozások, és ehhez például a következőket kell értékelnie:

a) a központi szerződő fél személyzeti szabályzata és alkalmazási feltételei miként rendelkeznek a központi szerződő fél szanálásáról; és

b) milyen mértékben maradnának fenn a központi szerződő fél alapvető munkavállalóinak munkaviszonyai a szanálás során, és a központi szerződő fél kapott-e ennek támogatásához belső vagy külső jogi tanácsot.

2) A létfontosságú infrastruktúrákhoz, például helyiségekhez, távközlési szolgáltatásokhoz, informatikához, szoftverlicenckekhez és egyéb lényeges szellemi tulajdon-jogi engedélyekhez, hardverekhez, például szerverekhez és egyéb informatikai berendezésekhez, valamint a villamos áramhoz való folyamatos hozzáférés biztosítása céljából bevezetett szabályok megfelelőek és stabilak-e a központi szerződő fél fő üzletágainak és kritikus tevékenységeinek támogatása és fenntartása szempontjából, annak érdekében, hogy lehetővé tegyék, hogy a központi szerződő fél folytassa fő üzletágainak működtetését és kritikus tevékenységeit.

A különféle infrastruktúrákkal fennálló kapcsolat stabilitásának megvizsgálásához az értékelésnek ki kell terjednie arra, hogy a szanálás miként érintheti az ilyen infrastruktúrákra vonatkozó szabályokat. A szanálási hatóságnak például a következőket kell értékelnie:

a) az említett infrastruktúrákhoz való hozzáférési jogok központi szerződő fél szanálása miatti megszüntetésének, felfüggesztésének vagy módosításának lehetősége;

b) a releváns infrastruktúrákhoz való folyamatos hozzáférés, amennyiben a központi szerződő fél a szanálási eszközök keretében részben vagy egészben átruházhatja klíringsszolgáltatásait; és

c) a kritikus infrastruktúrákhoz történő hozzáférés folytonossága a szanálás során, észszerű ideig, a jelenlegi szolgáltató alatt és változatlan feltételek mellett.

3) Megfelelőek-e a fő üzletág vagy kritikus tevékenység támogatására és fenntartására szolgáló finanszírozás biztosítására hozott szabályok, és ezek a szabályok milyen mértékben maradnának érvényben szanálás esetén, valamint milyen mértékben ruházhatók át a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló központi szerződő fél eszköz alkalmazása esetén. A szanálási hatóságnak például a következőket kell értékelnie:

a) a központi szerződő fél milyen mértékben hajtott végre előzetes intézkedéseket az érintett szolgáltatások észszerű ideig történő előzetes kifizetésére; és

b) az említett előlegfizetéshez szükséges pénzeszközök megfelelően likvid eszközök alkalmazásával kellően védettek és biztosítottak-e.

4) A központi szerződő fél számára likviditást biztosító szabályok megfelelően strukturáltak-e ahhoz, hogy egy szanálás során is érvényesek maradjanak, és a központi szerződő fél gondoskodott-e megfelelő intézkedésekről (pl. elkülönített készpénzszámlák) a központi szerződő fél adott fő üzletágához vagy kritikus tevékenységéhez rendelt likviditási források gyors és zökkenőmentes azonosítása érdekében.

5) A központi szerződő fél tőkeszerkezetén belül a fő üzletágak és a kritikus tevékenységek támogatására szolgáló tőke biztosítását célzó szabályok gondoskodnak-e elkülönített forrásokról, és az említett tőke valószínűleg felhasználható marad-e szanálás esetén, az említett szabályokat pedig fő üzletáganként és kritikus tevékenységenként strukturálták-e. A szanálási hatóságnak például a következőket kell értékelnie:

a) a központi szerződő fél által az egyes fő üzletágak és kritikus tevékenységek támogatására és fenntartására elkülönített, védett (többek között le nem kötött) források összege;

b) a klíringtagok saját likviditási szabályai mennyire megfelelőek és végrehajthatók annak biztosítása érdekében, hogy képesek legyenek teljesíteni a központi szerződő féllel szembeni kötelezettségeiket; és

c) a kapcsolódó pénzügyi forrásokat milyen mértékben tartják elkülönítve a csoport más eszközeitől.

5.5 4. iránymutatás – 5. és 6. szempont: A szolgáltatási megállapodások stabilitása és végrehajthatósága

Ennek a 4. iránymutatásnak az a célja, hogy iránymutatást nyújtson arra vonatkozóan, hogy a szanálási hatóságnak miként kell értékelnie a központi szerződő fél által annak érdekében elfogadott szabályok megvalósíthatóságát és hitelességét, hogy szanálás esetén biztosítsák a központi szerződő fél szolgáltatási megállapodásainak stabilitását és végrehajthatóságát (akár a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások körébe tartoznak, akár nem).

Ezért a 4. iránymutatás középpontjában az áll, hogy meg kell győződni a szolgáltatási megállapodások meglétéről és – amennyiben azonosítottak ilyeneket – azok stabilitásáról, továbbá arról, hogy a központi szerződő fél szolgáltatási megállapodásai tartalmazzanak-e olyan megfelelő szabályokat, amelyek biztosítják, hogy a szolgáltatási megállapodások szerinti szolgáltatásnyújtást a központi szerződő fél szanálása valószínűleg nem szakítaná meg, nem szüntetné meg és nem érintené negatívan, a szolgáltatásnyújtás pedig szanálási forgatókönyv megvalósulása esetén is teljes mértékben végrehajtható maradna.

A 4. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanálási hatóságnak a CCPRRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 5–6. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

4. iránymutatás

A szanálási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy a szolgáltatási megállapodások milyen mértékben léteznek, mennyire stabilak és mennyire maradnak teljes mértékben végrehajthatók a központi szerződő fél szanálása esetén (a CCPRRR melléklete C. szakaszának 5. és 6. szempontja), és ehhez a következő kritériumokat kell értékelnie:

1) A központi szerződő fél rendelkezik-e nyilvántartással a központi szerződő fél számára a fő üzletágak és a kritikus tevékenységek biztosítása szempontjából fontos különféle szolgáltatókról és szolgáltatási megállapodásokról.

2) A központi szerződő fél fő üzletágai és a kritikus tevékenységek biztosítása szempontjából fontos szolgáltatási megállapodások rendelkeznek-e kifejezetten – és ha igen, milyen mértékben – arról a helyzetről, amikor a központi szerződő fél szanálás alá kerül, továbbá a kritikus tevékenységek és a fő üzletágak milyen mértékben tartalmazznak olyan egyedi szabályokat, amelyek biztosítják, hogy a szolgáltatási megállapodások stabilak és teljeskörűen végrehajthatók maradnak a központi szerződő fél szanálása esetén, valamint ezek a konkrét szabályok megfelelőek és hatékonyak lennének-e annak a célnak az elérése szempontjából, hogy a központi szerződő fél szanálása esetén teljes mértékben végrehajthatók maradjanak. A szanálási hatóságoknak például a következőket kell értékelnie:

a) a központi szerződő fél szanálása esetén teljeskörűen végrehajtható szolgáltatási megállapodások mennyire fedik le megfelelően és kielégítően a központi szerződő fél (vagy a központi szerződő fél egy része) számára a fő üzletágak és a kritikus tevékenységek további biztosításához szükséges szolgáltatások fő részeit,

b) a központi szerződő fél számára fontos szolgáltatási megállapodások milyen mértékben tartalmazznak korlátozásokat vagy megszorításokat bizonyos szolgáltatási megállapodások vagy azok egy része alkalmazhatóságára és végrehajthatóságára vonatkozóan a központi szerződő fél szanálása során,

c) a feltételek (beleértve a szolgáltatás árképzését és a megállapodás egyéb lényeges vonatkozásait) milyen mértékben maradnak változatlanok, és milyen mértékben nem érinti ezeket a központi szerződő fél szanálásának megkezdése.

5.6 5. iránymutatás – 7. és 8. szempont: Megfelelő irányítási struktúra, szolgáltatási megállapodások

A szanalási hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a központi szerződő fél irányítási struktúrájába tartozó szervezeti egységeket/személyeket megfelelően bevonják-e a szolgáltatási megállapodások kezelésébe a szolgáltatási megállapodásokra alkalmazandó belső szabályzatoknak való megfelelés biztosítása érdekében, vagyis hogy megfelelő fékek és ellensúlyok léteznek-e annak biztosítására, hogy a szolgáltatási megállapodásokat a központi szerződő fél belső szabályzataival összhangban kössék meg és kezeljék. A fent említettek szerint az iránymutatásokban a „szolgáltatási megállapodás” kifejezés a szolgáltatási megállapodások valamennyi típusára vonatkozik (akár a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások körébe tartoznak, akár nem). A szanalási hatóságoknak meg kell győződniük arról, hogy a központi szerződő fél rendelkezik-e eljárással arra az esetre, ha a kritikus funkciók vagy fő üzletágak elkülönítése miatt a szolgáltatási megállapodásai keretében nyújtott szolgáltatásokat át kell adni harmadik feleknek (például a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló központi szerződő fél eszköz tekintetében). A központi szerződő fél szanalása esetén az említett átadási eljárás megléte döntő fontosságú a vagyonértékesítési vagy az áthidaló központi szerződő fél szanalási eszköz végrehajtása szempontjából.

Az 5. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanalási hatóságnak a CCPRRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 7–8. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

5. iránymutatás

A szanalási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy a központi szerződő fél irányítási struktúrája mennyiben megfelelő a központi szerződő fél belső politikáinak kezeléséhez és azok betartásához a szolgáltatási megállapodásai tekintetében, valamint hogy a központi szerződő fél rendelkezik-e eljárással arra az esetre, ha a kritikus funkciók vagy fő üzletágak elkülönítése miatt a szolgáltatási megállapodások keretében nyújtott szolgáltatásokat át kell adni harmadik feleknek (a CCPRRR C. szakaszának 7. és 8. szempontja), és ehhez a következő kritériumokat kell értékelnie:

- 1) A központi szerződő fél fő üzletágaihoz vagy kritikus funkcióihoz kapcsolódóan a szolgáltatási megállapodások előírt tartalmára vonatkozó belső iránymutatás kellően egyértelmű mennyiségi és minőségi paramétereket biztosít-e, amelyek alapján a vonatkozó szolgáltatási megállapodások nyomon követhetők.
- 2) Megfelelő-e a meglévő szabályok és irányítási struktúrák az egyes szolgáltatási megállapodásokra vonatkozó belső politikák betartásának a biztosítása szempontjából, figyelembe véve például a következőket:

a) van-e a szervezeti egységen belül a szolgáltatási megállapodásokat kezelő központi funkció vagy külön személy, amely/aki az adott fő üzletágra vagy kritikus funkciókra vonatkozó szolgáltatási megállapodásokat kezeli;

b) a központi szerződő fél irányítási vagy vezetési struktúrájában egyértelműen meg van-e határozva az egyes szolgáltatási megállapodások kijelölt kezelőjének szervezeti egysége és a kapcsolódó jelentési útvonal; és

c) a jogi és/vagy a megfelelési funkciókat bevonják-e a szolgáltatási megállapodásokra vonatkozó belső politikáknak való megfelelés biztosításába, illetve konzultálnak-e velük ebből a célból.

3) A szolgáltatási megállapodások átruházhatók-e (illetve megújíthatók vagy átdolgozhatók-e, a szerződés tekintetében irányadó jog szerint), beleértve azt a helyzetet is, amikor a szanálási hatóság a vagyonértékesítési vagy az áthidaló központi szerződő fél szanálási eszközt tervezi alkalmazni. Az átruházhatóság értékeléséhez a szanálási hatóságnak értékelnie kell az alábbiakat:

a) a szolgáltatási megállapodások milyen mértékben szabályozzák annak lehetőségét, hogy a szanálási hatóság a szanálás keretében átruházzon egy releváns szolgáltatást egy új központi szerződő félre;

b) a szolgáltatási megállapodások milyen mértékben rendelkeznek a szerződések szanálás során bekövetkező átruházásához vagy felmondásához nyújtott támogatásról;

c) a szolgáltatási megállapodások feltételei milyen mértékben rendelkeznek a központi szerződő fél migrációs folyamatára vonatkozó szabályokról a központi szerződő fél szanálása esetén; és

d) a szolgáltatások átruházásának milyen mértékben vannak jogi jellegű akadályai például a központi szerződő fél ügyféloldalával kapcsolatban, többek között a személyes adatok védelmére vagy a meglévő szerződések átdolgozására vonatkozó követelményekkel kapcsolatban.

5.7 6. iránymutatás – 9. szempont: Készenléti tervek, továbbá a fizetési és elszámolási rendszerekhez való hozzáférés folytonossága

A központi szerződő fél számára alapvető fontosságú, hogy rendelkezzen olyan eljárásokkal és intézkedésekkel, amelyek biztosítják a központi szerződő fél kritikus funkcióinak folytonosságát. Továbbá a központi szerződő feleknek, a fizetésirendszer-üzemeltetőknek és az elszámolásirendszer-üzemeltetőknek szerződéses kapcsolataikban vagy működési szabályzataikban rögzíteniük kell az azon feltételek szabályozására vonatkozó eljárásokat, amelyek szerint a szanálás alatt álló központi szerződő fél továbbra is hozzáférhet az említett fizetési és elszámolási rendszerekhez.

A szanálási hatóságnak értékelnie kell a fizetési és elszámolási rendszerekhez való folyamatos hozzáférést biztosító készenléti tervek megvalósíthatóságát és hitelességét.

A 6. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanálási hatóságnak a CCPRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 9. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

6. iránymutatás

A szanálási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy milyen mértékben léteznek készenléti tervek és intézkedések a fizetési és elszámolási rendszerekhez való hozzáférés folytonosságának biztosítására (a CCPRRR melléklete C. szakaszának 9. szempontja), és ehhez a következő kritériumokat kell értékelnie:

A készenléti terv megfelelő módon biztosítja-e a fizetési és elszámolási rendszerekhez való folyamatos hozzáférést, és a készenléti terv rendelkezik-e a központi szerződő fél szanálása esetén a fizetési és elszámolási rendszerekhez való folyamatos hozzáférés biztosítása érdekében megteendő intézkedésekről, figyelembe véve például a következőket:

a) megfelelőek-e a készenléti tervekben előírányzott intézkedések a központi szerződő félre vonatkozó érdemi kötelezettségek további teljesítéséhez, valamint a fizetési és elszámolási rendszerekhez való folyamatos hozzáférés és a központi szerződő fél számára történő folyamatos szolgáltatásnyújtás valószínűségének maximalizálásához;

b) a készenléti terv kellően részletes-e ahhoz, hogy figyelembe vegye a fizetési és elszámolási rendszerekhez a szanálás során történő hozzáférés különböző forgatókönyveit, és a készenléti terv tartalmaz-e részleteket arra vonatkozóan, hogy milyen hatással lehetnek a rendszerekhez való hozzáférésre a változások, például az elszámoló bank megváltoztatása és a helyettesítők azonosítása (a kereskedelmi bank által finanszírozott készpénzes elszámolástól a központi bank által

finanszírozott elszámolásig), valamint az említett változások időzítése (egynapos vagy napon belüli);

c) a készenléti terv pontosan meghatározta-e a releváns joghatóságokban a fizetési és/vagy elszámolási rendszer üzemeltetőjének működési szabályai szerinti azon érdemi kötelezettségeket, amelyek szanálási forgatókönyv esetén alkalmazandók lehetnek, például a kiegészítő (vagy rendkívüli) pénzügyi, tájékoztatási és működési követelményeket; és

d) biztosítja-e a készenléti terv a fizetési és elszámolási rendszerekhez való hozzáférés folytonosságát olyan helyzetben is, amikor a szanálás alatt álló központi szerződő fél a szolgáltatásainak egy részét átruházza, mind a központi szerződő fél megmaradó része, mind az átruházandó részek tekintetében.

5.8 7. iránymutatás – 10–13. szempont: Szanálhatóság információkkal kapcsolatos szempontból

A központi szerződő fél sikeres szanálásának meghatározó tényezői az információk pontossága és teljessége, valamint a szanálási folyamat során a központi szerződő féltől a szanálási hatóság felé és az ellenkező irányban történő folyamatos információáramlás.

A 7. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanálási hatóságnak a CCPRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 10–13. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

7. iránymutatás

A szanálási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy milyen mértékben vannak meg az annak biztosítását célzó megfelelő vezetői információs rendszerek, hogy a szanálási hatóságok a gyors döntéshozatal elősegítése érdekében pontos és teljes körű információkat tudjanak gyűjteni a fő üzletágakra és a kritikus tevékenységekre vonatkozóan, továbbá hogy a vezetői információs rendszerek még gyorsan változó körülmények között is bármikor képesek legyenek a központi szerződő fél tényleges szanálásához szükséges információkat rendelkezésre bocsátani. A szanálási hatóságnak azt is meg kell vizsgálnia, hogy a központi szerződő fél mennyiben tesztelte a vezetői információs rendszereit stresszforráskönyvek alapján, és hogy a központi szerződő fél képes-e biztosítani vezetői információs rendszereinek folytonosságát mind az érintett központi szerződő fél, mind az új központi szerződő fél számára abban az esetben, ha a kritikus tevékenységeket és a fő üzletágakat elkülönítik a többi tevékenységtől és üzletágtól (a CCPRR melléklete C. szakaszának 10–

13. szempontja). A szanalási hatóságnak ezt a következö kritériumok értékelésével kell megvizsgálnia:

1) A vezetöi információs rendszer(ek)ben a fő üzletágakra és a kritikus tevékenységekre vonatkozóan szereplö információk (beleértve az eszközök és az infrastruktúra tulajdonjogára, az árképzésre, a szerződéses jogokra és megállapodásokra, valamint a kiszervezési megállapodásokra vonatkozó információkat) relevánsak, megfelelőek és kellően átfogóak-e a megalapozott és gyors döntéshozatal biztosításához.

2) A központi szerződö fél vezetöi információs rendszerei:

a) megfelelő összeállításúak és jól megtervezettek-e ahhoz, hogy hozzáférhető, releváns, pontos és teljes körű tájékoztatást nyújtsanak a fő üzletágakról és a kritikus tevékenységekröl;

b) alkalmaznak-e annak biztosítását célzó folyamatokat, hogy a vezetöi információs rendszer(ek)ben gyűjtött és tárolt információk célirányosak, jól strukturáltak, többszintűek és címkézettek legyenek annak érdekében, hogy gyors döntéshozatal esetén vagy gyorsan változó körülmények között eredményesen és gyorsan azonosítani lehessen a releváns információkat;

c) alkalmaznak-e különféle vezetöi információs rendszerekre kiterjedö keresési funkciókat annak biztosítása érdekében, hogy a releváns információk rövid időn belül rendelkezésre álljanak;

d) biztosítják-e, hogy az információk megbízhatóak, egyértelműek és olvasható formátumban visszakereshetők legyenek, valamint hogy a különböző információkat hatékony módon együttesen fel lehessen használni, kompatibilisek legyenek más rendszerekkel is, és a gyors döntéshozatal érdekében megosztható formátumba konvertálhatók legyenek;

e) automatizált intézkedéseket és folyamatokat alkalmaznak-e az adatgyűjtéshez, amennyiben pedig ilyen automatizált folyamatok nem állnak rendelkezésre, milyen mértékben lehet az említett adatbevitelt manuálisan elvégezni;

f) biztosítják-e, hogy az információkat folyamatosan vagy előre meghatározott időközönként frissítsék, alkalmanként szabályozás nélküli forgatókönyv mellett, gyakrabban pedig helyreállítás során, továbbá hoznak-e intézkedéseket annak érdekében, hogy bizonyos információk a szanalási hatósággal egyeztetve folyamatosan naprakészek legyenek a szanalási szakaszban;

g) megfelelően kategorizálják-e az információkat a szanalással kapcsolatos hasznosságuk szerint, és ennek során a sikeres szanaláshoz elengedhetetlen információkat, például a szanalási eszközök kiválasztásával, aktiválásával és

alkalmazásával kapcsolatos információkat más típusú információkkal szemben elsőbbséget élvezve frissítik-e a szanálás során fontos információk relevanciájának, pontosságának és hozzáférhetőségének a biztosítása érdekében;

h) képesek-e mindenkor, akár gyorsan változó feltételek mellett is biztosítani a központi szerződő fél eredményes szanálásához szükséges alapvető információkat, ideértve az egyes klíringtagok és/vagy ügyfélpozíciók adatait elszámolt pénzügyi eszközönként, valamint a kapcsolódó letétek összegét és a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodások adatait;

i) úgy kerültek-e kialakításra, hogy (adott esetben) biztosítsák az információmegosztás és -tárolás folytonosságát a vezetői információs rendszereken belül a szanálás során, ahol például a szanálási eszközök alkalmazásának eredményeként létrejöhethet i. a kritikus tevékenységek és fő üzletágak elkülönítése a többi tevékenységtől és üzletágtól, ii. új központi szerződő fél igénybevétele, iii. áthidaló központi szerződő fél igénybevétele vagy iv. egyéb következmény a szanálási eszköz alkalmazásából fakadóan; és

j) átfogó és kereshető adattárat biztosítanak-e a lényegi szolgáltatási megállapodásokról, és megfelelő információt nyújtanak-e i. a megállapodás alapján nyújtott szolgáltatások típusáról, valamint arról, hogy a szolgáltatási megállapodásra szükség van-e a kritikus funkciók és a fő üzletágak tevékenységei ellátásához, ii. a szolgáltatók típusáról (csoporton belüli, kiszervezett vagy vásárolt szolgáltatás), valamint arról, hogy mely jogi személyek nyújtják és mely jogi személyek veszik igénybe a szolgáltatásokat, és iii. az azonosított szolgáltatási megállapodásokról, hogy segíteni lehessen átmeneti szolgáltatási megállapodások kidolgozását olyan esetekben, amikor szanálási eszközt vesznek igénybe, például a vagyonértékesítési vagy az áthidaló központi szerződő fél eszközt.

3) Lesz-e a szanálási hatóságnak megfelelő hozzáférése a megfelelő döntések meghozatalához és a szanálási hatáskörök alkalmazásához szükséges vezetői információs rendszerekhez és információkhoz; és a szanálási hatóság konkrétan:

a) mennyiben rendelkezik teljes körű hozzáféréssel a megfelelő döntések meghozatala és a szanálási hatáskörök alkalmazása szempontjából hasznos, szükséges vagy alapvető fontosságú információkhoz;

b) a szanálás során mennyiben rendelkezik független hozzáféréssel a vezetői információs rendszerekhez internetes portálokon keresztül;

c) mennyire korlátozottan fér hozzá kívülről az említett vezetői információs rendszerekhez, és bizonyos információkhoz csak a központi szerződő fél helyiségeiben lehet-e hozzáférni; valamint

d) a szanalási hatóság a szanalási eszközök alkalmazása során a hatóságon belül, valamint a CCPRRR alapján kinevezett független értékelőkkel és más szervezetekkel meg tudja-e osztani az információkat, például hogy milyen mértékben lehet az információkat kezelni, letölteni és megosztani mind a rendszeren belül, mind azon kívül, mivel az információk szükség szerinti megosztásának lehetősége kulcsfontosságú lehet egy időben korlátozott szanalási helyzetben.

4) A központi szerződő fél a szanalási hatóság által meghatározott stresszforgatókönyvek alapján tesztelte-e a központi szerződő fél vezetői információs rendszereit, továbbá a tesztelés magában foglalja-e az említett tesztek gyakoriságát és alkalmazási körét, az esetleges hiányosságok vagy azonosított korlátok nyilvántartásba vételének és nyomon követésének módját, valamint a vezetői információs rendszerben szereplő információkat megfelelően tesztelik és nyomon követik-e, továbbá a minőséget ismételten ellenőrzik-e.

5) Biztosítani tudja-e a központi szerződő fél a fő üzletágai és kritikus tevékenységei tekintetében a vezetői információs rendszerei folytonosságát mind a szanalás alatt álló központi szerződő fél, mind a szanalási eszközök alkalmazása során érintett más szervezetek számára. Az értékelés során a szanalási hatóságnak a következőket kell értékelnie:

a) milyen mértékben teszi(k) lehetővé a központi szerződő fél vezetői információs rendszere(i) az információk elkülönítését a többi tevékenységtől és üzletágtól attól függően, hogy azok a központi szerződő fél fő üzletágainak vagy kritikus tevékenységeinek egy bizonyos részével kapcsolatosak-e;

b) a központi szerződő fél milyen mértékben tart fenn készenléti információs rendszereket az üzletmenet-folytonosság biztosítását célzó tartalékkapacitási protokoll részeként, és milyen mértékben lehet ezeket a rendszereket olyan helyzetben használni, amikor a fő üzletágakat és/vagy a kritikus tevékenységeket elkülönítették a többi tevékenységtől és üzletágtól;

c) kell-e a vagyonértékesítési eszköz vagy az áthidaló központi szerződő fél eszköz alkalmazásának lehetővé tétele érdekében a központi szerződő félnek másodpéldányt szereznie valamely szoftverből vagy szellemi tulajdon-jogi engedélyből, illetve szükséges-e ilyet módosítani vagy megújítani; és

d) a központi szerződő fél kritikus funkciói folytonosságának biztosítása érdekében a vezetői információs rendszer mennyiben teszi lehetővé a folyamatos információáramlást a központi szerződő fél többi tevékenysége és üzletága, valamint – szükség esetén – az elkülönített kritikus tevékenységek és fő üzletágak között.

5.9 8. iránymutatás – 14–17. szempont: Csoporton belüli garanciák, illetve ügyletek

A 8. iránymutatás célja, hogy iránymutatást nyújtson ahhoz, miként értékelje a szanálási hatóság a szanálás során a csoporton belüli kapcsolatokból fakadó kockázatokat (garanciák és ügyletek), és hogyan győződjön meg arról, hogy a központi szerződő fél szanálása az említett csoporton belüli kapcsolatok fényében megvalósítható. Az ESMA megállapítja, hogy a rendelkezések szerint a csoporton belüli garanciákat mindkét irányban értékelni kell, azaz abban az esetben is, amikor azokat a központi szerződő fél nyújtja és akkor is, amikor neki nyújtják.

A 8. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanálási hatóságnak a CCPRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 14–17. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

8. iránymutatás

A szanálási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy milyen mértékben léteznek piaci feltételek mellett nyújtott vagy kapott csoporton belüli garanciák vagy csoporton belüli ügyletek, és hogy az említett garanciákkal kapcsolatos kockázatkezelési rendszerek stabilak-e, hogy a csoporton belüli garanciák vagy ügyletek alkalmazása mennyiben növeli a csoporton belüli áttérjedés kockázatát, és mennyire gyakorolhat negatív hatást a csoportja egy másik részére, különösen akkor, ha az említett csoportban a központi szerződő fél szanálása során más FMI-k is vannak (a CCPRR C. szakaszának 14–17. szempontja), és ehhez a következő kritériumokat kell értékelnie:

1) i. a csoporton belüli garanciák vagy ii. a csoporton belüli ügyletek piaci feltételek mellett valósulnak-e meg, és ezen értékelés elvégzése során a szanálási hatóságnak a következőket kell megvizsgálnia:

a) mennyiben nyújtottak csoporton belüli garanciákat a szokásos piaci feltételek mellett, figyelembe véve a garancia árát és feltételeit;

b) mennyiben kötöttek csoporton belüli ügyleteket a szokásos piaci feltételek mellett, figyelembe véve az ügylet árát és feltételeit;

c) a csoporton belüli garanciák vagy ügyletek igénybevétele mennyiben növeli a csoporton belüli áttérjedés kockázatát, figyelembe véve olyan szempontokat, mint a kötelezettségek és veszteségek csoporton belüli felosztása; és

d) a központi szerződő fél szanálása mennyiben gyakorolhat negatív hatást a csoport egy másik részére, különösen, ha a csoport más FMI-t tartalmaz, figyelembe véve

olyan kritériumokat, mint például a csoporton belüli garanciák vagy ügyletek kedvező feltételek mellett történő megkötése, és hogy ez hogyan lehet hatással a szanálásra.

2) A központi szerződő fél kockázatkezelési rendszerei lefedik-e az említett csoporton belüli garanciákat, és a rendszer megfelelő és stabil-e. Ezt annak vizsgálatával lehet értékelni, hogy a kockázatkezelési rendszer miként számszerűsíti és mutatja ki az említett garanciákból fakadó kockázatot azokban az esetekben, amikor a központi szerződő fél i. a kezes, vagy ii. egy említett csoporton belüli garancia kedvezményezettje, továbbá hogy milyen típusú szabályok vannak érvényben az említett csoporton belüli garanciákból eredő kockázatok kezelésére, hogy ezeket a szabályokat csoportszinten központosították-e, valamint hogy az említett garanciák jelenthetnek-e lényegi rossz irányú kockázatot.

3) Azt, hogy a központi szerződő fél kockázatkezelési rendszerei lefedik-e az említett csoporton belüli ügyleteket, és hogy a rendszer megfelelő és stabil-e, annak figyelembevételével lehet értékelni, hogy a kockázatkezelési rendszer miként számszerűsíti és mutatja ki azon kötelezettségek és kitétségek összegét, amelyek valamely csoporton belüli ügyletből valószínűleg eredhetnek.

5.109. iránymutatás – 19. és 22. szempont: A szanálási eszközök alkalmazása

A 9. iránymutatás ahhoz kíván iránymutatást nyújtani, hogy a szanálási hatóságnak miként kell értékelnie a központi szerződő fél szanálásának megvalósíthatóságát, figyelembe véve a szanálási tervben előírányzott szanálási eszközök használatára való képességet és annak hitelességét.

A 9. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanálási hatóságnak a CCPRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 19. és 22. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

9. iránymutatás

A szanálási hatóságnak meg kell vizsgálnia a szanálási eszközök olyan módon történő alkalmazásának megvalósíthatóságát és hitelességét, amely megfelel a szanálási céloknak, tekintettel a rendelkezésre álló eszközökre, a központi szerződő fél struktúrájára, valamint a szanálási eszközök alkalmazásának a klíringtagokra és adott esetben ügyfeleikre, egyéb partnereikre és alkalmazottaikra gyakorolt lehetséges hatásaira, valamint a harmadik országbeli hatóságok által adott esetben hozható intézkedésekre (a CCPRR-melléklet C. szakaszának 19. és 22. szempontja), és ehhez a következő kritériumokat kell értékelnie:

1) A szanálási eszközök megfelelőek-e a központi szerződő fél számára.

- 2) A szanalási eszközök tervezett alkalmazása mennyiben tudná biztosítani a CCPRRR 21. cikkében meghatározott szanalási célok teljesülését;
- 3) A választott szanalási eszköz(ök) alkalmazása hatással lenne-e a klíringtagokra és adott esetben ügyfeleikre, például azáltal, hogy növeli a klíringköltségeket, további költségeket vagy kötelezettségeket keletkeztet, esetleg korlátozza a klíringszolgáltatások elérhetőségét.
- 4) A választott szanalási eszköz(ök) végrehajtása negatív hatást gyakorolhat-e a központi szerződő fél szerződő feleire (a klíringtagok és az ügyfelek kivételével) vagy a belső érdekelt felekre, például az alkalmazottakra.
- 5) Harmadik ország hatóságai hozhatnak-e olyan intézkedéseket, mint például a központi szerződő fél eszközeinek vagy pénzügyi biztosítékainak befagyasztása, illetve kifogást emelhetnek-e azok átruházhatóságával szemben a vagyoneértékesítési eszköz vagy az áthidaló központi szerződő fél eszköz alkalmazása esetén.

5.11 10. iránymutatás – 20. szempont: Új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátása

A 10. iránymutatás a tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok potenciális új kibocsátásának megvalósíthatóságával és hitelességével kapcsolatban kíván iránymutatást nyújtani, összhangban a CCPRRR 33. cikkének (1) bekezdésében foglalt azon elvvel, amely szerint a hitelezők egyike sem járhat rosszabbul, mint felszámolás során, valamint annak vonatkozásában, hogy szükség van-e egyedi követelmények meghatározására. Ennek az iránymutatásnak határon átnyúló dimenziói vannak azokban az esetekben, amikor harmadik országbeli joghatóságokban letelepedett külföldi részvényesek érintettek, és ekkor további követelmények alkalmazására lehet szükség.

A 10. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanalási hatóságnak a CCPRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 20. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

10. iránymutatás

A szanalási hatóságnak meg kell vizsgálnia a CCPRRR 33. cikkének (1) bekezdésében említett új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátásához szükséges egyedi követelményeket (a CCPRRR melléklete C. szakaszának 20. pontja), és ehhez a következő kritériumokat kell értékelnie:

1) A központi szerződő fél jelenlegi tulajdonosi struktúrája lehet-e átterjedési kockázat forrása abban az esetben, ha döntés születik a CCPRR 33. cikkének (1) bekezdésében említett új instrumentumok kibocsátásáról, konkrétan pedig hogy a hitelintézetek, a központi szerződő fél klíringtagjai, illetve más pénzügyi intézmények a minősített részvényesek körébe tartoznak-e.

2) A központi szerződő fél a klíringtagok tulajdonában van-e, és ha igen, milyen mértékben, és konkrétan vannak-e a követelések kielégítési sorrendje alól az alkalmazandó nemzeti jogban esetlegesen előírt jogszabályi kivételek, amennyiben az új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátását szanálási eszközként alkalmazzák, valamint adott esetben fennáll-e az említett eszköz alkalmazásából eredően az átterjedés kockázata.

3) Léteznek-e jogszabályi kivételek a követelések kielégítési sorrendje alól bármely érintett harmadik országbeli joghatóság jogrendjében (pl. külföldi befektetők/részvényesek vagy külföldi/külföldi tulajdonban lévő klíringtagok esetében), ez felvethet-e kollíziós problémákat, és ezáltal fokozódhatnak-e a CCPRR 33. cikkének (1) bekezdésében említett új instrumentumok kibocsátásának jogi kockázatai.

4) Az első nyilvános kibocsátásra vonatkozó követelményeknek való megfelelés befolyásolja-e az új tulajdonviszonyt megtestesítő instrumentumok kibocsátásának időzítését és az említett instrumentumoknak a központi szerződő fél számláira való időben történő befizetését, figyelembe véve a szanálás ütemtervét és mérföldköveit.

5.1211. iránymutatás – 18. és 21. szempont: Szanálhatóság határokon átnyúló szempontból

A 11. iránymutatás arra vonatkozóan kíván iránymutatást nyújtani, hogy a szanálási hatóságnak miként kell értékelnie a központi szerződő fél szanálásának megvalósíthatóságát határokon átnyúló szempontból. Ebben az összefüggésben a szanálási hatóságnak határokon átnyúló összefüggésben kell értékelnie a központi szerződő fél megállapodásainak megvalósíthatóságát és hitelességét, konkrétan pedig azt, hogy a szanálás céljából hozott határozatok mennyiben ismerhetők el és hajthatók végre más joghatóságokban, nevezetesen harmadik országokban.

A 11. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanálási hatóságnak a CCPRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 18. és 21. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

11. iránymutatás

A szanalási hatóságnak meg kell vizsgálnia, hogy a harmadik országbeli hatóságok rendelkeznek-e a szanalási intézkedések támogatásához szükséges szanalási eszközökkel, emellett meg kell vizsgálnia a harmadik országbeli hatóságokkal koordinált intézkedések alkalmazási körét, valamint azt, hogy vannak-e olyan szabályok és módok, amelyek révén a szanalás megakadályozható abban az esetben, ha a központi szerződő fél különböző joghatóságokban rendelkezik klíringtagokkal vagy biztosítéki megállapodásokkal (a CCPRRR C. szakaszának 18. és 21. szempontja), és ehhez a következő kritériumokat kell értékelnie:

1) Rendelkezik-e a harmadik ország olyan keretrendszerrel, amely lehetővé teszi a szanalási eszközök alkalmazásának elismerését és az uniós szanalási hatóságok által hozott szanalási intézkedések érvényesítését, amennyiben az említett intézkedés az adott harmadik országban személyeket vagy szervezeteket érint.

2) Az érintett harmadik országbeli joghatóság joga megakadályozhatja-e a CCPRRR alapján hozott szanalási intézkedéseket, például a harmadik ország megtámadhatja-e a szanalási hatóság azon jogát, hogy felmondja a szanalás alatt álló központi szerződő fél néhány vagy valamennyi szerződését, vagy hogy a változó letéten keletkezett nyereség haircutját alkalmazza a szanalás során.

3) A központi szerződő fél harmadik ország jogának hatálya alá tartozó megállapodásait egyértelműen azonosították-e a központi szerződő fél szerződő felének kilétét feltüntető jegyzékben.

4) Léteznek-e megfelelő eljárások a meghozandó intézkedésekkel kapcsolatos koordinációra és kommunikációra, valamint biztosítékokra vonatkozóan a központi szerződő fél szanalási hatósága és azon harmadik országbeli hatóság között, amely érintett a klíringtagok, ügyfelek, szolgáltatók letelepedési helye, illetve a befektetett vagy pénzügyi biztosítékkal kapcsolatos megállapodások keretében biztosítékként nyújtott eszközök helye okán.

5) Megvannak-e a megfelelő eszközök az uniós szanalási hatóságok által hozott szanalási döntések harmadik országban történő elismerésére és érvényesítésére vonatkozóan.

6) Az érintett harmadik országbeli joghatóság(ok) jogszabályai rendelkeznek-e kisajátításért járó kártérítésről vagy a tulajdonhoz való jogot védő egyéb jogorvoslatról abban az esetben, ha a szanalással összefüggésben leírással és/vagy átalakítással kapcsolatos hatásköröket gyakorolnak.

5.13 12. iránymutatás – 23–26. szempont: A pénzügyi rendszerekre, a piaci bizalomra, valamint a fizetési és elszámolási rendszerekre gyakorolt hatás

A 12. iránymutatás arra vonatkozóan kíván iránymutatást nyújtani, hogy a szanálási hatóságnak miként kell értékelnie a központi szerződő fél szanálásának hitelességét. Ebben az összefüggésben a szanálási hatóságnak a lehető legnagyobb mértékben és a legjobb tudása szerint kell értékelnie a központi szerződő fél szanálására vonatkozó intézkedéseknek a központi szerződő fél szolgáltatóira, ügyfeleire és a kapcsolódó érdekelt felekre, a fizetési és elszámolási rendszerekre, a pénzügyi piacokra, a pénzügyi rendszerre és általában a gazdaságra gyakorolt hatásait.

A 12. iránymutatás olyan közös kritériumrendszert ír elő, amelyet a szanálási hatóságnak a CCPRR mellékletének C. szakaszában meghatározott 23–26. szempont értékeléséhez kell felhasználnia.

12. iránymutatás

A szanálási hatóságnak a következő kritériumok értékelésével – amennyiben a szanálási hatóság rendelkezik információkkal és adatokkal – azt kell megvizsgálnia, hogy i. a központi szerződő fél szanálásának a pénzügyi rendszerre és a pénzügyi piacok iránti bizalomra gyakorolt hatása megfelelően értékelhető-e, ii. a központi szerződő fél szanálása mennyiben gyakorolhat jelentős közvetlen vagy közvetett kedvezőtlen hatást a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra vagy a gazdaságra, iii. a szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása révén más központi szerződő felekre vagy a pénzügyi piacokra való áttérjedés mennyiben tartható vissza; továbbá iv. a központi szerződő fél szanálása jelentős hatással lehet-e a fizetési és elszámolási rendszerek működésére (a CCPRR melléklet C. szakaszának 23–26. szempontja):

1) A központi szerződő fél szanálása jelentős – kedvezőtlen, közvetlen vagy közvetett – hatással lehet-e a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra, a gazdaságra vagy a fizetési és elszámolási rendszerek működésére. Ez akkor fordulhat elő, ha az említett intézkedések negatívan befolyásolhatják vagy korlátozhatják a pénzügyi piacok és/vagy egyéb (a központi szerződő fél által kiszolgált vagy egyéb) pénzügyi piaci infrastruktúrák rendes működését vagy a pénzügyi rendszer egészének működését. Erre akkor is sor kerülhet, ha szükségessé válik a szanálás alatt álló központi szerződő fél által elszámolt származtatott ügyletekkel kapcsolatos kereskedés és klíring általános felfüggesztése vagy az ezekkel való kereskedés korlátozása.

2) A központi szerződő fél szanálása okozhatja-e a pénzügyi piacok működésének esetleges lényegi zavarát, vagy jelentős negatív hatást gyakorolhat-e a pénzügyi piaci tranzakciós költségekre.

3) A központi szerződő fél szanálási eszközeinek az alkalmazása által a pénzügyi rendszerekre, a reálgazdaságokra vagy bármely azonosított tagállam vagy az Unió fizetési és elszámolási rendszereinek a működésére gyakorolt valószínűsíthető negatív hatás korlátozhatja-e egy adott szanálási eszköz alkalmazásának a lehetőségét.

4) A szanálási eszközök alkalmazása valószínűleg befolyásolhatja-e a pénzügyi rendszert és a pénzügyi piacok iránti bizalmat, és ezek a hatások megfelelően értékelhetők-e forgatókönyvek, módszertanok és mutatók kialakításával.

5) A központi szerződő fél szanálási eszközeinek alkalmazása befolyásolhatja-e a reálgazdaságot és a pénzügyi szolgáltatások rendelkezésre állását rövid- és középtávon, helyi szinten vagy globálisan a származtatott termékek egy adott kategóriája vagy a központi szerződő fél összes fő üzletága tekintetében, amennyiben az adott központi szerződő fél tényleges monopolhelyzetben vagy oligopolisztikus helyzetben van.

6) A szanálás alatt álló központi szerződő fél és más központi szerződő felek között érvényben lévő interoperabilitási megállapodások megfelelő elkülönítése korlátozhatja-e a szanálási eszközök alkalmazásának esetleges kedvezőtlen hatásait, és kezelheti-e az áttérjedési szempontokat.

7) A más központi szerződő felekre vagy a pénzügyi piacokra való valószínűsíthető áttérjedés megfékezhető-e a tervezett szanálási eszközök alkalmazásával és a szanálási hatáskörök gyakorlásával, valamint a központi szerződő fél szanálásának a központi szerződő felet kiszolgáló értékpapír-elszámolási rendszer üzemeltetőjére és a központi szerződő felet kiszolgáló fizetésrendszer-üzemeltetőre gyakorolt valószínű hatása, és általánosabban az, hogy az érintett fizetési és/vagy elszámolási rendszerek elszenvedhetnek-e veszteségeket a központi szerződő fél szanálásának eredményeként, valamint az ilyen veszteségek összege.